

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

5.1 สรุปผลการศึกษา

มาตรการทางภาษีเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนและช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม เป็นมาตรการภาษีที่เป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน ส่งเสริมการออมของภาคครัวเรือนตลอดจนช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ซึ่งกระทรวงการคลังได้เห็นควรกำหนดมาตรการภาษีซึ่งเป็นการขยายเพิ่มเติมจากมาตรการเดิมที่เคยดำเนินการมาแล้ว สำหรับการวิจัยในหัวข้อเรื่องการวิเคราะห์ มาตรการทางภาษีเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนและช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคมเป็นงานวิจัย ที่ได้จากการออกแบบสอบถามกับประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ 4 กลุ่ม ได้แก่ ประชาชนกลุ่มที่เป็นลูกจ้างเอกชน ทำงานรับราชการ ทำงานรัฐวิสาหกิจ และประกอบธุรกิจส่วนตัว กลุ่มละ 100 ราย โดยเป็นเพศชายและเพศหญิงจำนวนเท่า ๆ กัน ส่วนใหญ่ มีช่วงอายุ 30-45 ปี มีสถานภาพสมรสแล้ว การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีระดับรายได้ในช่วง 20,001-30,000 บาท จำนวนสมาชิกในครอบครัวมี 4 คน และมีระดับรายได้ของครอบครัวอยู่ในช่วงสูงกว่า 50,000 บาท สามารถสรุปผลแบ่งตามมาตรการได้ ดังนี้คือ

มาตรการที่ 1 มาตรการเพิ่มเงินได้สุทธิที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จากที่กำหนดไว้ 100,000 บาท เพิ่มขึ้นเป็น 150,000 บาท พบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มอาชีพ ส่วนใหญ่ทราบเกี่ยวกับมาตรการข้อที่ 1 นี้

ในส่วนของผลกระทบของมาตรการโดยรวมแล้วประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 อาชีพส่วนใหญ่แล้วไม่ได้รับประโยชน์จากมาตรการข้อนี้ โดยที่เมื่อพิจารณาถึงกลุ่มที่ได้รับประโยชน์พบว่ามี 55 ราย โดยกลุ่มที่รับราชการได้ประโยชน์จากมาตรการข้อนี้มากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่เป็นลูกจ้างเอกชน กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวและกลุ่มที่ทำงานรัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ ทั้งนี้การได้รับประโยชน์จากมาตรการข้อนี้ขึ้นอยู่กับระดับรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง โดยส่วนใหญ่ผู้ที่ได้รับประโยชน์จะเป็นกลุ่มที่มีรายได้น้อย

ในส่วนของความพึงพอใจที่มีต่อมาตรการสรุปได้ว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่เป็นลูกจ้างเอกชน ในกลุ่มที่ทำงานราชการและในกลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมาตรการข้อนี้ในระดับมาก ส่วนในกลุ่มที่ทำงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมาตา

การซื้อนี้ในระดับปานกลาง และประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการซื้อนี้มีความเหมาะสม

มาตรการที่ 2 ปรับเพิ่มวงเงินการยกเว้นและการหักค่าลดหย่อนเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิต จากเดิมที่กำหนดไว้ 50,000 บาท เพิ่มขึ้นเป็น 100,000 บาท พบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ทราบเกี่ยวกับมาตรการซื้อที่ 2 นี้

ในส่วนของผลกระทบของมาตรการประชาชนกลุ่มตัวอย่างในทั้ง 4 กลุ่มอาชีพที่ทราบถึงมาตรการซื้อนี้ส่วนใหญ่ไม่ได้ซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตเพิ่มเติม และเมื่อพิจารณาเฉพาะในส่วนของประชาชนที่ได้ซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตเพิ่มเติมพบว่ามี 36 ราย โดยกลุ่มที่ทำงานราชการซื้อเพิ่มเติมมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่เป็นลูกจ้างเอกชนและประกอบธุรกิจส่วนตัวเท่ากัน และกลุ่มที่ทำงานรัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในช่วง 20,001-30,000 บาทต่อเดือน และเสียภาษีในช่วง 10,001-20,000 บาทต่อปีภาษี และเมื่อพิจารณาถึงประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบถึงมาตรการนี้ พบว่ามีความสนใจในการซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตเพิ่มเติมทั้งหมด 88 ราย โดยกลุ่มที่ทำงานราชการมีความสนใจในการซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตเพิ่มเติมมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่ทำงานรัฐวิสาหกิจและในกลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีความสนใจเท่า ๆ กัน และกลุ่มที่เป็นลูกจ้างเอกชน ตามลำดับ ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่มีรายได้ในช่วง 20,001-30,000 บาทต่อเดือน และเสียภาษีในช่วง 10,001-20,000 บาทต่อปีภาษี

สรุปโดยรวมแล้วมาตรการนี้มีผลทำให้ประชาชนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งกลุ่มที่ทราบและไม่ทราบถึงมาตรการทั้งสิ้น 124 รายคิดเป็นร้อยละ 31.00 ทั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีระดับรายได้ในช่วงที่ต้องเสียภาษีจึงเห็นว่าการซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตเพิ่มเติมมีประโยชน์และสามารถนำมาลดหย่อนภาษีได้

ในส่วนของความพึงพอใจที่มีต่อมาตรการสรุปได้ว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างในทั้ง 4 กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมาตรการซื้อนี้ในระดับมาก และส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการซื้อนี้มีความเหมาะสม

มาตรการที่ 3 ปรับวงเงินการหักค่าลดหย่อนเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือ เงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน จากเดิมที่กำหนดไว้ไม่เกิน 300,000 บาท เพิ่มขึ้นเป็นไม่เกิน 500,000 บาท โดยเงินได้ที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเมื่อรวมกับเงินสะสมที่จ่ายเข้า

กองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือเงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ต้องไม่เกิน 500,000 บาท พบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ไม่ทราบเกี่ยวกับมาตรการข้อที่ 3 นี้

ในส่วนของผลกระทบของมาตรการประชาชนกลุ่มตัวอย่างในทั้ง 4 กลุ่มอาชีพที่ทราบถึง มาตรการข้อนี้ส่วนใหญ่ไม่มีการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพิ่มเติม และเมื่อ พิจารณาถึงกลุ่มที่ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพิ่มเติมพบว่ามี 23 ราย โดยกลุ่มที่ ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพิ่มเติมมากที่สุด รองลงมาเป็นกลุ่มที่เป็นลูกจ้างเอกชน กลุ่มที่ทำงานราชการและกลุ่มที่ทำงานรัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในช่วง 40,001-50,000 บาทต่อเดือน และส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เสีย ภาษีในช่วง 30,001-40,000 บาทต่อปีภาษี และเมื่อพิจารณาในส่วนผู้ที่ไม่ทราบมาตรการข้อนี้ พบว่า มีความสนใจในการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพเพิ่มเติมทั้งหมด 100 ราย โดย กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีความสนใจในการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพาก ที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มที่เป็นลูกจ้างเอกชน กลุ่มที่ทำงานรัฐวิสาหกิจและกลุ่มที่รับราชการ ตามลำดับ ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในช่วง 30,001-60,000 บาทต่อเดือน และส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่เสียภาษีในช่วง 20,001-70,000 บาทต่อปีภาษี

สรุปโดยรวมแล้วมาตรการนี้มีผลทำให้ประชาชนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งกลุ่มที่ ทราบและไม่ทราบถึงมาตรการทั้งสิ้น 123 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.75 ทั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ประกอบ อาชีพธุรกิจส่วนตัวและลูกจ้างเอกชน เนื่องจากต้องการออมเงินอย่างสม่ำเสมอและระยะยาวสำหรับ ใช้ในยามเกษียณ อีกทั้งมีระดับรายได้ที่ค่อนข้างสูงต้องมีการระมัดระวังในการเสียภาษีค่อนข้างมาก ดังนั้นจึง เห็นว่าการซื้อหน่วยลงทุนดังกล่าวนี้มีประโยชน์และสามารถนำมาลดหย่อนภาษีได้

ในส่วนของความพึงพอใจที่มีต่อมาตรการสรุปได้ว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ เป็นลูกจ้างเอกชน ในกลุ่มที่ทำงานราชการและในกลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวส่วนใหญ่มีความพึง พอใจมาตรการข้อนี้ในระดับมาก ส่วนในกลุ่มที่ทำงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมาตา การข้อนี้ในระดับปานกลาง และประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการ ข้อนี้มีความเหมาะสม

มาตรการที่มีการเพิ่มเติมจากมาตรการที่ 3 ในกรณีที่มีการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวม เพื่อการเลี้ยงชีพ ในระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม ถึง 31 ธันวาคม 2551 สามารถหักค่าลดหย่อนโดยเงินได้ ที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเมื่อรวมกับเงิน สะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือเงินสมทบเข้า

กองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน จากที่กำหนดไว้ต้องไม่เกิน 500,000 บาท เพิ่มขึ้นเป็นไม่เกิน 700,000 บาท พบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ไม่ทราบเกี่ยวกับมาตรการข้อ 3 ที่เพิ่มเติมนี้

ในส่วนของผลกระทบของมาตรการสรุปได้ว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่ทราบเกี่ยวกับมาตรการข้อนี้ ชื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม ถึง 31 ธันวาคม 2551 จำนวนเพียง 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.14 โดยทั้งหมดเป็นกลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งส่วนใหญ่ซื้อในวงเงินไม่เกิน 50,000 บาท ดังนั้นจึงสรุปได้ว่ามาตรการข้อนี้ไม่มีผลต่อประชาชนโดยรวมเนื่องจากไม่มีตัวอย่างรายได้ที่ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพในวงเงิน 500,001-700,000 บาท

ในส่วนของความพึงพอใจที่มีต่อมาตรการสรุปได้ว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างในทั้ง 4 กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมาตรการข้อนี้ในระดับปานกลาง และส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการข้อนี้มีความเหมาะสม

มาตรการที่ 4 มาตรการปรับวงเงินการหักค่าลดหย่อนเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากเดิมที่กำหนดไว้ไม่เกิน 300,000 บาท เพิ่มขึ้นเป็นไม่เกิน 500,000 บาท พบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ไม่ทราบเกี่ยวกับมาตรการข้อ 4 นี้

ในส่วนของผลกระทบของมาตรการประชาชนกลุ่มตัวอย่างในทั้ง 4 กลุ่มอาชีพที่ทราบถึงมาตรการข้อนี้ส่วนใหญ่ไม่มีการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเพิ่มเติม และเมื่อพิจารณาถึงกลุ่มที่ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเพิ่มเติมพบว่ามี 15 ราย โดยกลุ่มที่ประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว และในส่วนของกลุ่มที่เป็นลูกจ้างเอกชนและทำงานราชการจำนวนเท่ากันตามลำดับ ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในช่วง 20,001-70,000 บาทต่อเดือน และส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เสียภาษีในช่วง 10,001-90,000 บาทต่อปีภาษี และเมื่อพิจารณาในส่วนผู้ที่ไม่ทราบมาตรการข้อนี้ พบว่ามีความสนใจในการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเพิ่มเติมทั้งหมด 123 ราย โดยกลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวส่วนใหญ่มีความสนใจในการซื้อกองทุนดังกล่าวเพิ่มเติมมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มที่ทำงานรัฐวิสาหกิจ กลุ่มที่ทำงานราชการ และกลุ่มที่เป็นลูกจ้างเอกชนตามลำดับ ซึ่งในจำนวนนี้ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในช่วง 30,001-100,000 บาทต่อเดือน และส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เสียภาษีในช่วง 20,001-140,000 บาทต่อปีภาษี

สรุปโดยรวมแล้วมาตรการนี้มีผลทำให้ประชาชนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งกลุ่มที่ทราบและไม่ทราบถึงมาตรการทั้งสิ้น 138 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.50 ทั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวและทำงานรัฐวิสาหกิจ เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีรายได้ค่อนข้างสูงซึ่งทำให้มีการระมัดระวังในการเสียภาษีมาก และต้องการออมเงินในระยะยาวโดยการลงทุนในหุ้นจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ดังนั้นจึงเห็นว่าการซื้อหน่วยลงทุนดังกล่าวนี้มีประโยชน์และสามารถนำมาลดหย่อนภาษีได้

ในส่วนของความพึงพอใจที่มีต่อมาตรการสรุปได้ว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่เป็นลูกจ้างเอกชน ในกลุ่มที่ทำงานราชการและในกลุ่มที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมาตรการข้อนี้ในระดับมาก ส่วนในกลุ่มที่ทำงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมาตรการข้อนี้ในระดับปานกลาง และประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการข้อนี้มีความเหมาะสม

มาตรการที่มีการเพิ่มเติมจากมาตรการที่ 4 ในกรณีที่มีการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม ถึง 31 ธันวาคม 2551 สามารถหักค่าลดหย่อนได้จากที่กำหนดไว้ไม่เกิน 500,000 บาท เพิ่มขึ้นเป็นไม่เกิน 700,000 บาท พบว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ไม่ทราบเกี่ยวกับมาตรการข้อ 4 ที่เพิ่มเติมนี้

ในส่วนของผลกระทบของมาตรการสรุปได้ว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างที่ทราบเกี่ยวกับมาตรการข้อนี้ ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม ถึง 31 ธันวาคม 2551 จำนวนเพียง 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.67 โดยเป็นกลุ่มที่มีอาชีพทำงานรัฐวิสาหกิจ และประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งส่วนใหญ่ซื้อในวงเงินไม่เกิน 50,000 บาท ดังนั้นจึงสรุปได้ว่ามาตรการข้อนี้ไม่มีผลต่อประชาชนโดยรวมเนื่องจากไม่มีตัวอย่างรายใดที่ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในวงเงิน 500,001-700,000 บาท

ในส่วนของความพึงพอใจที่มีต่อมาตรการสรุปได้ว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างในทั้ง 4 กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมาตรการข้อนี้ในระดับปานกลาง และส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการข้อนี้มีความเหมาะสม

มาตรการที่ 5 มาตรการเพิ่มการหักค่าลดหย่อนค่าอุปการะเลี้ยงดูคู่สมรส บิดา มารดา บุตรชอด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้หรือคู่สมรส ซึ่งเป็นคนพิการที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้และมีบัตรประจำตัวคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตคน

พิการ พ.ศ.2550 โดยให้หักได้ 30,000 บาท ต่อคนพิการ เนื่องจากมาตรการนี้ยังไม่มีผลบังคับใช้ตามกฎหมายจึงไม่ได้ถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

ในส่วนของผลกระทบของมาตรการสรุปได้ว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างในทั้ง 4 กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ไม่มีคนพิการในครอบครัว และส่วนใหญ่ก็มีความเห็นว่าควรให้มาตรการนี้มีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย

และในส่วนของความพึงพอใจที่มีต่อมาตรการสรุปได้ว่าประชาชนกลุ่มตัวอย่างในทั้ง 4 กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมาตรการข้อนี้ในระดับมาก และส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการข้อนี้มีความเหมาะสม

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. ผลการศึกษาตามมาตรการที่ 1 คือ มาตรการเพิ่มเงินได้สุทธิที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จากที่กำหนดไว้ 100,000 บาท เพิ่มขึ้นเป็น 150,000 บาท พบว่าส่วนใหญ่ประชาชนได้รับสิทธิประโยชน์จากมาตรการนี้ค่อนข้างน้อย ดังนั้นควรมีมาตรการอื่น ๆ ในการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยนอกเหนือจากการเพิ่มวงเงินลดหย่อนของเงินได้สุทธิ

2. ผลการศึกษาตามมาตรการที่ 2 คือ มาตรการปรับเพิ่มวงเงินการยกเว้นและการหักค่าลดหย่อนเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิต จากเดิมที่กำหนดไว้ 50,000 บาท เพิ่มขึ้นเป็น 100,000 บาท พบว่าประชาชนที่ทราบถึงมาตรการมีการซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตเพิ่มเติมแสดงว่าประชาชนคำนึงถึงการดำรงชีวิตในยามชราเพื่อเป็นการออมเงินไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยหรือในกรณีฉุกเฉิน ดังนั้นจึงควรมีการสนับสนุนและมีมาตรการที่จูงใจประชาชนให้มีการออมเงินในรูปแบบของประกันชีวิตเพิ่มมากขึ้น และควรมีมาตรการในการควบคุมบริษัทประกันให้สามารถดำเนินกิจการได้อย่างต่อเนื่องและมีความมั่นคง

3. ผลการศึกษาตามมาตรการที่ 3 มาตรการที่ 4 และมาตรการที่มีการเพิ่มเติม คือ มาตรการปรับเพิ่มวงเงินการหักค่าลดหย่อนเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนต่าง ๆ ตามมาตรการดังกล่าว สามารถหักค่าลดหย่อนได้จากไม่เกิน 300,000 บาท เป็นไม่เกิน 500,000 บาท และในกรณีที่ประชาชนมีการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนต่าง ๆ ตามมาตรการ ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม ถึง 31 ธันวาคม 2551 สามารถหักค่าลดหย่อนได้จากไม่เกิน 500,000 บาท เป็นไม่เกิน 700,000 บาท พบว่าประชาชนที่ทราบถึงมาตรการมีการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนต่าง ๆ ตามมาตรการดังกล่าวเพิ่มเติมเป็นจำนวนน้อย แสดงว่าประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ทราบเกี่ยวกับมาตรการ ดังนั้นจึงควรมีการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับการลงทุนและประโยชน์ที่จะได้รับในระยะยาวจากการลงทุนในรูปแบบนี้ให้มากขึ้น

4. ผลการศึกษาตามมาตรการที่ 5 คือ มาตรการเพิ่มการหักค่าลดหย่อนค่าอุปการะเลี้ยงดูคู่สมรส บิดา มารดา บุตรของผู้มีเงินได้หรือคู่สมรสซึ่งเป็นคนพิการ โดยให้หักได้ 30,000 บาท ต่อคนพิการ เนื่องจากมาตรการนี้ยังไม่มีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย แต่พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรให้มาตรการนี้มีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรมีการผลักดันให้มาตรการนี้มีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved